

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve Nataliia,

Zo'n vijftien maanden geleden las mijn dochter een oproep op Facebook. Een Nederlandse vrouw vertelde over haar Roemeense collega Slava, jouw man, die nog niet zo lang in Nederland werkte. Hij woonde met jou en jullie zoontjes van nu vijf en drie jaar in de Oekraïense hoofdstad Kiev. **Door de oorlog hadden jullie samen met jouw moeder op stel en sprong moeten vluchten en waren jullie in een opvangcentrum in Nederland terechtgekomen.** Slava wilde graag bij jullie wonen, maar dat mocht niet omdat hij geen vluchteling was. Een erg verdrietig verhaal dat ik mij enorm aantrok.

Thuis hadden mijn man Teun en ik het er al eens over gehad: wat als we onze bovenwoning die we als Airbnb verhuurden, zouden aanbieden als tijdelijke woonplek voor Oekraïense vluchtelingen? De woning had een eigen opgang, keuken en meerdere kamers, dus waarom niet? **We besloten contact op te nemen met Slava en vertelden hem dat we een woning voor jullie hadden. Hij was dolblij!**

Een paar dagen later maakten we met z'n allen bij ons thuis kennis. Jij en ik hadden meteen een goede klik. Dat Slava en jij van beroep operazangers zijn, vond ik heel bijzonder. Vooral omdat ik zelf al 26 jaar als sopraan in een oratoriumkoor zing (hierbij wordt vaak een geestelijk verhaal verteld, red.). We waren echt een match made in heaven. Dat jij en ik ooit een keer met elkaar zouden gaan zingen, was dus wel duidelijk. Maar dat het zo snel zou zijn,

'Zo mooi om jou vol overgave aan het werk te zien'

hadden we nooit gedacht. Al anderhalve week later zong je de sterren van de hemel tijdens een benefietoptreden van mijn dirigent voor Oekraïense vluchtelingen. Het was zo mooi om jou vol overgave aan het werk te zien. Je klonk echt prachtig.

Na dat eerste optreden volgden er nog meer. Je weet je zorgen om Oekraïne tijdens het zingen altijd van je af te zetten. Zo knap vind ik dat.

Ik kan nooit helemaal voelen wat jij doormaakt, maar het zal niet makkelijk zijn om je thuisland te moeten missen. Voor je moeder Helena was het gemis te groot en zij is na een jaar teruggegaan. Dat vond je heel moeilijk. Gelukkig woont ze zo'n 300 kilometer van Kiev en loopt ze niet direct gevaar, maar het blijft spannend. Helemaal omdat je onlangs hoorde dat je voormalige buurman door een mijn

om het leven was gekomen. Wat was je geschrokken van dat nieuws. Elke dag zien we elkaar. Soms maar even en soms wat langer als we een verjaardag in de tuin vieren. Je verwent ons graag met lekkernijen, zoals een pannetje borsjtj (soep, red.). **Hoewel jij en je gezin maar een jaar bij ons zouden verblijven, wonen jullie er nog steeds. Door de moeilijke situatie in Oekraïne is het niet veilig om terug te gaan.** Jullie willen voorlopig hier blijven, maar het is helaas lastig om zelf een woning te vinden. Teun en ik hebben al gezegd dat we jullie nooit op straat zullen zetten. Dat jullie heel graag iets terug willen doen, is lief, maar echt niet nodig. We helpen graag en vinden het gezellig dat jullie er zijn!

Liefs, Anja

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.